RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 56.116/1
van 26 mei 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de landinrichting’

Op 23 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 26 mei 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de landinrichting’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 15 mei 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 mei 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de Vlaamse Regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan diverse bepalingen van het decreet van 28 maart 2014 ‘betreffende de landinrichting’. De ontworpen regeling is bestemd om in de plaats te komen van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering waarvan in artikel 7.1.1.7 van het ontwerp de opheffing wordt beoogd. Tevens worden in artikel 7.1.1.9 van het ontwerp deel 3 van het voornoemde decreet (“De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsprojecten”) en de artikelen 7.2.2, 7.2.4, 7.2.5, 7.4.1, en 7.5.3, van hetzelfde decreet in werking gesteld.

4.1. De ontworpen regeling kan in beginsel worden geacht rechtsgrond te vinden in de bepalingen van het decreet van 28 maart 2014, waarvan melding wordt gemaakt in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat bijkomend het hierna volgende moet worden opgemerkt.

4.2. Artikel 7.1.1.9 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 7.5.9 van het decreet van 28 maart 2014, waarin wordt bepaald dat deel 3 en de artikelen 7.2.2, 7.2.4, 7.2.5, 7.4.1 en 7.5.3 van dat decreet in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en uiterlijk op 31 december 2016.

4.3. Sommige bepalingen van het ontwerp vinden rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, op grond waarvan de Vlaamse Regering de algemene bevoegdheid heeft om decreten uit te voeren, gelezen in samenhang met bepaalde artikelen van het decreet van 28 maart 2014.

Dat is het geval voor artikel 2.1.2.5, § 1 (berekening van de dienstenvergoeding), dat rechtsgrond vindt in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 2.1.9, § 1, tweede lid, van het decreet van 28 maart 2014; dat is eveneens

het geval voor artikel 3.3.1.8 (vaststelling van de voltooiing van het landinrichtingsplan), dat rechtsgrond vindt in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 2.1.74 van het decreet van 28 maart 2014; ook artikel 4.2.4.1 (onderbouwing van inrichtingsnota's) kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 4.2.5 van het voornoemde decreet. Artikel 7.1.1.7 (opheffingsbepaling) vindt rechtsgrond in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 7.2.4 van het decreet van 28 maart 2014. Artikel 7.1.1.8 bevat een overgangsbepaling die rechtsgrond vindt in artikel 20 van de voornoemde bijzondere wet, gelezen in samenhang met artikel 7.2.5 van hetzelfde decreet.

4.4. Daarnaast kan voor sommige bepalingen van het ontwerp rechtsgrond worden gevonden in andere decreten dan dat van 28 maart 2014.

Zo vindt artikel 3.3.1.6 van het ontwerp (betreffende het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan) rechtsgrond in artikel 30, tweede lid, van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur', waarin wordt bepaald dat de door de Vlaamse Regering aangewezen milieu-instanties ervoor zorgen dat milieu-informatie op een actieve, systematische en transparante wijze onder de bevolking of onder de betrokken doelgroepen wordt verspreid en op een doeltreffende wijze toegankelijk wordt gemaakt. De Vlaamse Regering bepaalt welke milieu-informatie minimaal wordt verspreid en stelt nadere regels vast over de wijze waarop milieu-informatie wordt verspreid en toegankelijk gemaakt.

De artikelen 3.4.2.1 tot 3.4.2.22 en 3.4.2.27 tot 3.4.3.3 van het ontwerp (betreffende subsidiëring) vinden mede rechtsgrond in artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof'. Luidens die bepaling stelt de Vlaamse Regering de regels vast voor de toekenning, de terugvordering en de verantwoording van de subsidies, de indiening van aanvragen en verantwoordingsstukken, de eenmalige gegevensopvraging en voor de onverenigbaarheden. De Vlaamse Regering kan daarnaast de voorwaarden bepalen voor het elektronisch aanvragen en het elektronisch indienen van verantwoordingsstukken en stelt ook de procedure voor de controle op de aanwending van de subsidies vast.

Diverse andere bepalingen van het ontwerp kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in het decreet van 21 oktober 1997 'betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu'. Artikel 7.1.1.2 van het ontwerp ontleent rechtsgrond aan artikel 13, § 6, van het betrokken decreet. Luidens die bepaling kan de Vlaamse Regering nadere regels bepalen inzake vrijstelling van de vergunningsplicht, bedoeld in §§ 4 en 5, voor zover uitdrukkelijk voldaan wordt aan de zorgplicht opgelegd door artikel 14 en, in voorkomend geval, voldaan is aan de bepalingen van artikel 16, §§ 1 tot 3 inzake het tegengaan van vermijdbare schade wanneer onder meer de activiteit geregeld is in goedgekeurde plannen of projecten die nader zijn bepaald door de Vlaamse Regering.

Artikel 7.1.1.4 van het ontwerp ontleent rechtsgrond aan artikel 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997, dat de Vlaamse Regering opdraagt de nadere regels vast te stellen

voor de erkenning van terreinbeherende natuurverenigingen en voor het toekennen van de subsidies.[1]

Artikel 7.1.1.5 van het ontwerp kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 13, § 2, van het decreet van 21 oktober 1997 en, in zoverre ermee de wijziging van artikel 60, § 1, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 november 2003 'houdende maatregelen ter uitvoering van het gebiedsgericht natuurbeleid' wordt beoogd, in artikel 9, § 2, laatste lid, van het voornoemde decreet, waarin wordt bepaald dat de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen inzake het opleggen van gebodsbepalingen aan de particuliere grondeigenaars of –gebruikers en inzake de vergoeding hiervoor.

Tot slot strekken ook bepaalde artikelen van de Codex Ruimtelijke Ordening het ontwerp tot rechtsgrond. Zo ontleent artikel 7.1.1.3 van het ontwerp rechtsgrond aan artikel 4.4.7, § 2, tweede lid, van de voornoemde Codex, met toepassing waarvan de Vlaamse Regering de handelingen van algemeen belang bepaalt welke onder het toepassingsgebied van het eerste lid van die paragraaf vallen. Artikel 7.1.1.6 van het ontwerp kan worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 4.2.3 van de Vlaamse Codex waarin de Vlaamse Regering wordt opgedragen de lijst te bepalen van de handelingen met een tijdelijk of occasioneel karakter of met een geringe ruimtelijke impact waarvoor in afwijking van artikel 4.2.1 van de Codex geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

5.1. Voor een beperkt aantal artikelen van het ontwerp is de rechtsgrond problematisch.

Zo moet met betrekking tot artikel 1.2.1.1, tweede lid, van het ontwerp worden opgemerkt dat in artikel 4.2.8 (inzake inrichtingsnota's) en in de artikelen 2.1.7, eerste lid, en 2.1.10, eerste lid, (inzake beheersovereenkomsten, respectievelijk dienstenvergoeding) van het decreet van 28 maart 2014 niet wordt voorzien in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om af te wijken van de regel dat het agentschap werkingsmiddelen moet aanrekenen aan de initiatiefnemer.[2] Artikel 1.2.1.1, tweede lid, kan derhalve niet in het ontwerp worden behouden.

5.2. Er werd bij de gemachtigde geïnformeerd naar de rechtsgrond biedende bepaling voor artikel 3.2.1.3 van het ontwerp, waarin wordt bepaald dat de programmacommissie voor het vervullen van haar taken wordt bijgestaan door het agentschap. De gemachtigde antwoordde:

> "De rechtsgrond is het artikel 3.2.1 van het decreet waarin bepaald wordt dat de Vlaamse Regering nadere regels vaststelt voor de werking."

Het door de gemachtigde aangehaalde artikel 3.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 biedt evenwel geen voldoende rechtsgrond om de Vlaamse Landmaatschappij, dat een afzonderlijke rechtspersoon is, met bijkomende opdrachten in de zin van artikel 3.2.1.3 van het ontwerp te belasten.

---

[1] Artikel 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt opgeheven bij artikel 91 van het decreet 'tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos', dat door het Vlaams Parlement op 25 april 2014 is aangenomen (*Parl.St.* Vl.Parl., 2013-2014, nr. 2424/8). Indien de betrokken opheffingsbepaling in werking zal zijn getreden, zal de rechtsgrond voor artikel 7.1.1.4 van het ontwerp worden geboden door artikel 16*sedecies* van het decreet van 21 oktober 1997.

[2] Met de uitvoering hiervan kunnen overeenkomstig de artikelen 3.3.7 tot 3.3.9, respectievelijk artikel 4.2.7, van het decreet van 28 maart 2014 wel andere instanties of personen worden belast.

VORMVEREISTEN

6. Overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) dient de Europese Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte te worden gebracht. Aan de gemachtigde werd gevraagd of de ontworpen regeling werd aangemeld bij de Europese Commissie in het kader van de Europese staatssteunregeling. De gemachtigde antwoordde:

> "Er is een toetsing gebeurd van de ontworpen regeling aan de Europese staatsteunregels.
>
> Staatsteun kan enkel nadat deze aangemeld en goedgekeurd is door Europa.
>
> Hierop zijn er een aantal uitzonderingen:
>
> (1)De de minimis regeling: onder bepaalde voorwaarden kan steun, tot een bepaald bedrag, uitgekeerd worden zonder problemen. Er bestaan verschillende de minimis bedragen. De reguliere de minimis bedraagt 200.000 euro; voor landbouw 15.000 euro. Voor DAEB (diensten van algemeen economisch belang) bedraagt het plafond 500.000 euro.
>
> (2)Groepsvrijstellingen: Europa heeft een aantal categorieën steun opgesomd, de, mits voldaa (EG n is aan bepaalde voorwaarden, niet aangemeld moeten worden (vrijstellingsverordening (EG) nr. 1857/2006 van de Commissie betreffende en de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatsteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001).
>
> (3)Vergoeding voor diensten van algemeen economisch belang (DAEB's): dergelijke vergoedingen worden niet aanzien als staatsteun, op voorwaarde dat er aan de ALTMARK voorwaarden is voldaan. (besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatsteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen).
>
> De voorgestelde regeling betreft een continuering van de huidige bestaande subsidieregeling. In 1998 heeft de Europese Commissie geen bezwaar gemaakt tegen de huidige subsidieregeling omdat overheidsmiddelen aan particuliere bedrijven slechts gegeven worden voor investeringen die het karakter hebben van overheidsinvesteringen en die niet gerelateerd zijn aan de productie van de betrokken bedrijven. Hierdoor werd geopteerd de regeling nu nog niet aan te melden Vooral ook omdat blijkt dat de subsidiedossiers uit het verleden hoofdzakelijk onder een DAEB (3) vielen. Subsidiedossiers die niet voldoen aan DAEB zullen worden aangemeld."

De aldus door de gemachtigde verstrekte toelichting ten spijt wenst de Raad van State, afdeling Wetgeving, er de steller van het ontwerp niettemin op te wijzen dat maatregelen die als staatssteun kunnen worden gekwalificeerd, niet ten uitvoer mogen worden gelegd zolang de aanmeldingsprocedure niet tot een eindbeslissing heeft geleid (artikel 108, lid 3, VWEU). Het miskennen van de aanmeldingsverplichting heeft overigens de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het unierecht kunnen worden verklaard, alsook, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende

steun.[3] Waar ervoor wordt gekozen om pas in een latere fase tot aanmelding over te gaan, kan dit mogelijk tot problemen aanleiding geven indien bijvoorbeeld de Europese Commissie tot het oordeel zou komen dat een bepaling van het besluit onverenigbaar zou zijn met de Europese staatssteunregeling, nadat het betrokken besluit reeds zou zijn tot stand gekomen.

ALGEMENE OPMERKINGEN

7.1. Volgens artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, in beginsel zaak van de Vlaamse Regering. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Vlaamse Regering verordenende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

Artikel 2.1.2.1, § 5, artikel 2.1.2.2, § 2, derde lid, artikel 2.1.2.3, derde lid, artikel 2.1.2.4, § 3, artikel 2.1.2.5, § 2, derde lid, artikel 2.1.2.6, derde lid, en artikel 2.1.4.11, § 3, zesde lid, van het ontwerp, bevatten delegaties van verordenende bevoegdheid aan de minister.

7.2. Vastgesteld moet worden dat de voornoemde delegaties van verordende bevoegdheid niet steeds beperkt blijven tot maatregelen van bijkomstige of detailmatige aard. Dit is het geval voor de delegatie op het vlak van de procedure voor het sluiten van een beheerovereenkomst (artikel 2.1.2.1, § 5) of de aanvraag en het toekennen van een dienstenvergoeding (artikel 2.1.2.4, § 3) waaromtrent noch in het decreet van 28 maart 2014, noch in het ontwerpbesluit de essentiële elementen worden geregeld, maar waaromtrent zonder meer aan de minister bevoegdheid wordt gedelegeerd.

De delegatie aan de minister om de gevolgen van de niet-naleving van de beheerovereenkomst of van het niet leveren van de bijkomende dienst te bepalen (respectievelijk artikel 2.1.2.2., § 2, derde lid en artikel 2.1.2.5, § 2, derde lid) zou slechts aanvaardbaar kunnen zijn indien deze betrekking heeft op de gehele of gedeeltelijke terugvordering voorzien in het daaraan voorafgaande lid en voor zover ze in overeenstemming zou zijn met de subsidieregeling die is vervat in hogere rechtsnormen.

Om nadere toelichting gevraagd omtrent de draagwijdte van de delegatie in artikel 2.1.4.11, § 3, zesde lid, tweede zin, antwoordde de gemachtigde dat de betrokken zin mag worden geschrapt. Hiermee kan worden ingestemd.

7.3. Daarnaast is de draagwijdte van bepaalde delegaties niet duidelijk. Zo werd aan de gemachtigde gevraagd wat in artikel 2.1.2.3, derde lid, en artikel 2.1.2.6, derde lid, wordt bedoeld met de “organisatie van de taken” van het agentschap. Naar aanleiding van deze vraag werd door de gemachtigde vermeld dat het derde lid kan worden geschrapt in de beide voornoemde bepalingen. Hiermee kan worden ingestemd.

[3] Zie bijv. HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV CV*.

8. Het is af te raden om in een hiërarchisch lagere tekst bepalingen over te nemen van een hiërarchisch hogere tekst omdat dit onduidelijkheid doet ontstaan omtrent de juridische waarde van de overgenomen bepalingen en ermee de indruk kan worden gewekt dat de hiërarchisch lagere regelgever de overgenomen bepalingen zou kunnen wijzigen indien deze niet woordelijk werden overgenomen.

Wanneer de steller van het ontwerp van mening is dat het niettemin noodzakelijk of nuttig is om de inhoud van decretale bepalingen over te nemen in het ontwerp van besluit omwille van de leesbaarheid van het besluit, dan moet hierin minstens worden verwezen naar de overgenomen decretale bepaling met gebruikmaking van de formule: "… overeenkomstig artikel … van het decreet…".

Aldus moeten in de inleidende zin van het eerste lid van artikel 1.2.1.1 van het ontwerp de woorden "overeenkomstig de artikelen 2.1.7, eerste lid, 2.1.10, eerste lid, en artikel 4.2.8 van het decreet van 28 maart 2014" worden ingevoegd na de woorden "van een inrichtingsnota of een beheervisie".

In artikel 2.1.1.2, § 2, tweede lid, tweede zin, moeten de woorden "overeenkomstig artikel 2.1.3, tweede lid, van het decreet van 28 maart 2014" worden ingevoegd na het woord "bevat".

Artikel 2.1.1.3 dient aan te vangen met de woorden "Overeenkomstig artikel 2.1.4, § 4, van het decreet van 28 maart 2014 wordt …".

In artikel 2.1.4.6, § 3, 4°, dienen de woorden "overeenkomstig artikel 2.1.71 van het decreet van 28 maart 2014" te worden ingevoegd na het woord "beëindigt".

9. De steller van het ontwerp doet er goed aan om het verslag aan de Vlaamse Regering op verschillende punten nader te verduidelijken. Dit is in het bijzonder het geval voor de formules, maximale bedragen en percentages die worden vastgesteld voor het betalen van diverse in het ontwerp vermelde vergoedingen en waaromtrent het niet steeds duidelijk is waarom in een verschillende behandeling van diverse categorieën bestemmelingen wordt voorzien.[4] De betrokken verduidelijkingen kunnen dan tevens te baat worden genomen om er op een meer expliciete wijze blijk van te geven dat de eigendomsbeperkende maatregelen die de ontworpen regeling bevat, evenredig zijn met de nagestreefde doelstelling van algemeen belang en dat aan een bepaalde categorie particulieren geen lasten worden opgelegd die groter zijn dat die welke een persoon in het algemeen belang moet dragen.[5] Ook zou in het verslag aan de Vlaamse Regering beknopt kunnen worden ingegaan op de *sub* 5 besproken problematiek inzake staatssteun.

[4] Zie bijvoorbeeld het verschil in subsidiepercentage in de artikelen 3.4.2.17, 3.4.2.27, 3.4.2.31, 3.4.2.34, 3.4.2.37, 3.4.2.40, 3.4.2.43, 3.4.2.46 en 3.4.2.49.

[5] Zie ook de opmerking die de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 53.953/1 van 29 oktober 2013 met verwijzing naar het arrest van het Grondwettelijk Hof, nr. 55/2012 van 19 april 2012, heeft gemaakt bij het ontwerp van decreet 'betreffende de landinrichting' (*Parl.St.* Vl.Parl., 2013-2014, nr. 2361/1, p. 229).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

10. De aanhef van het ontwerp dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond. De aanhef moet derhalve met een nieuw eerste lid worden aangevuld waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Daarenboven dient een ander lid te worden toegevoegd waarin wordt gerefereerd aan de artikelen 9, § 2, 13, §§ 2 en 6, en 44, § 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’[6]. Nog in andere, nieuw toe te voegen leden verwijze men naar respectievelijk artikel 30 van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ en artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’. Daarnaast moet, eveneens in een nieuw toe te voegen lid, worden verwezen naar de artikelen 4.2.3 en 4.4.7, § 2, van de Codex Ruimtelijke Ordening. In het lid dat verwijst naar het decreet van 28 maart 2014 ‘betreffende de landinrichting’ moet tot slot ook nog melding worden gemaakt van de artikelen 3.4.1, 3.4.3, 4.2.5, 7.2.4 en 7.5.9 van dat decreet. In hetzelfde lid kan de vermelding van artikel 7.5.6 evenwel worden geschrapt.

11. De aanhef van het ontwerp moet ook nog worden vervolledigd met het volgende lid:

“Gelet op het gemeenschappelijk advies van de Natuur- en Milieuraad Vlaanderen en de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij, gegeven op 10 april 2014;”.

DISPOSITIEF

Artikel 1.1.1.2

12. Waar in artikel 1.1.1.2, § 1, van het ontwerp, melding wordt gemaakt van “combinaties” van instrumenten, worden volgens de gemachtigde zowel “instrumenten” als “combinaties van instrumenten” bedoeld. De tekst van de betrokken bepaling van het ontwerp dient in die zin te worden geëxpliciteerd.

Artikel 2.1.1.1

13. Het is niet duidelijk wat het bepaalde in artikel 2.1.1.1, derde lid, van het ontwerp toevoegt aan artikel 3.3.9 van het decreet van 28 maart 2014. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Op zich vormt artikel 2.1.1.1, derde lid inderdaad een herhaling van artikel 3.3.9 van het decreet landinrichting: als een gebruiker (zie definitie artikel 1.1.2, 5° decreet

[6] Afhankelijk van de inwerkingtreding van de opheffingsbepaling, bedoeld in voetnoot 1 van dit advies, zal gebeurlijk moeten worden verwezen naar artikel 16*sedecies* van het decreet van 21 oktober 1997.

landinrichting) belast wordt met de uitvoering van inrichtingswerken en als deze gebruiker geen zakelijk recht heeft op het goed dan is het de bedoeling dat enkel de betrokken eigenaar en andere houders van een zakelijk recht instemmen met de uitvoering van de inrichtingswerken. Gezien het een herhaling is van een decretale bepaling betreft, stellen we voor om uw suggestie te volgen en het derde lid van 2.1.1.1. te schrappen."

Rekening houdend met deze verduidelijking, schrappe men het derde lid van artikel 2.1.1.1.

Artikel 2.1.1.2

14. De tweede zin van artikel 2.1.1.2, § 3, van het ontwerp luidt: "De authentieke akte wordt overgeschreven op het kantoor voor bewaring van hypotheken." Aan de gemachtigde werd gevraagd of het Vlaamse Gewest daarvoor bevoegd is en in welke mate dergelijke bepaling geen verplichting betreft die al voortvloeit uit het Burgerlijk Wetboek.

De gemachtigde antwoordde:

"Bij de vestiging van een erfdienstbaarheid van openbaar nut wordt geen instemming gevraagd van de betrokken eigenaar. De eigenaar moet deze erfdienstbaarheid gedogen. Er wordt met de eigenaar dus geen overeenkomst gesloten waarin de erfdienstbaarheid tot openbaar nut wordt geregeld. Een instrumenterend ambtenaar zal de concrete erfdienstbaarheid van openbaar nut opnemen in een authentieke akte. Deze akte wordt vervolgens overgeschreven conform artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijke Wetboek. Artikel 2.1.3, laatste lid van het decreet landinrichting bepaalt dat de Vlaamse Regering nadere regels vaststelt voor de tegenstelbaarheid aan derden. Om te verduidelijken en te benadrukken dat de authentieke akte omtrent de erfdienstbaarheid tot openbaar nut overgeschreven moet worden, werd dit expliciet vermeld in artikel 2.1.1.2 van voorliggende besluit.

Het is dus niet de bedoeling om af te wijken van artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijke Wetboek. We zullen het onderstreepte toevoegen in artikel 2.1.1.2:

'§ 3. De erfdienstbaarheden tot openbaar nut, gevestigd bij het besluit tot vestiging van de erfdienstbaarheden tot openbaar nut, vermeld in paragraaf 2, en de erfdienstbaarheden gevestigd bij het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, vermeld in paragraaf 1, worden door de instrumenterende ambtenaar opgenomen in een authentieke akte. De authentieke akte wordt, conform artikel 1 van Boek III, titel XVIII van het Burgerlijke Wetboek, overgeschreven op het kantoor voor bewaring van hypotheken. Na de hypothecaire overschrijving bezorgt de instrumenterende ambtenaar een eensluidend verklaard uittreksel uit de authentieke akte aan de betrokken eigenaars.'"

De door de gemachtigde geformuleerde suggestie kan worden bijgetreden.

Artikel 2.1.1.4

15. De vraag rijst of de vermelding van de factor "0,8", in artikel 2.1.1.4, § 3, eerste lid, in overeenstemming kan worden geacht met artikel 2.1.4, § 2, van het decreet van 28 maart 2014, waarin de zinsnede "op basis van de daling van de venale waarde van het

onroerend goed” voorkomt. De gemachtigde verstrekte in dat verband de volgende verduidelijking:

> “De onteigeningsvergoeding betreft een totale vergoeding voor reële inkomstendervingen. Door de genomen maatregelen zal het onroerend goed wel nog kunnen gebruikt worden, vandaar dat maar een deel van de onteigeningsvergoeding zal moeten vergoed worden, aangezien er nog wel degelijk een gebruikswaarde aanwezig is op het onroerend goed. Voor de reële daling van de gebruikswaarde van het onroerend goed, wordt een percentage van de onteigeningsvergoeding, die overeenkomt met een percentage gebruikswaardedaling, vergoed.
>
> Voorstel: aanpassing in artikel 2.1.1.4, § 4, tweede lid: ‘in te schatten aandeel’ vervangen door ‘berekend aandeel’.”

Het voorstel van tekstaanpassing kan worden bijgetreden. Wel verdient het aanbeveling om ook het verslag aan de Vlaamse Regering op dat punt te verduidelijken.

Artikel 2.1.2.2

16. Naar het zeggen van de gemachtigde moet in artikel 2.1.2.2, § 1, 4°, worden geschreven: “D: de eventuele uitgespaarde kosten en extra gegenereerde inkomsten”. Artikel 2.1.2.5, § 1, 4°, dient op dezelfde wijze te worden geredigeerd.

Artikel 2.1.3.1

17. Het is niet duidelijk waaruit “de inwerkingtreding van het recht van voorkoop”, vermeld in artikel 2.1.3.1, derde lid, blijkt. Naar het zeggen van de gemachtigde wordt de inwerkingtreding van het recht van voorkoop geregeld bij de vaststelling van het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota, in welk verband kan worden verwezen naar het laatste lid van de artikelen 3.3.1.6, 4.2.1.6, § 2, 4.2.2.6, § 2, en 4.2.3.6, § 2. Dergelijke verduidelijking wordt bij voorkeur opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering.

18. Nog volgens de gemachtigde wordt, in hetzelfde derde lid, met de zinsnede “hoeft het recht van voorkoop niet meer aangeboden te worden” bedoeld dat de termijn waarvoor het recht van voorkoop geldt, verstreken is, hetgeen een verduidelijking uitmaakt voor de instrumenterende ambtenaar. Ter wille van de duidelijkheid worden aan het einde van artikel 2.1.3.1, derde lid, de woorden “en hoeft het recht van voorkoop niet meer aangeboden te worden” het best vervangen door de woorden “en hoeft de instrumenterende ambtenaar het recht van voorkoop niet meer aan te bieden”.

19. Artikel 2.1.3.1, vierde lid, luidt: “Het landinrichtingsplan of de inrichtingsnota bevat de kadastrale gegevens van de percelen waarop het recht van voorkoop aangeboden moet worden”. Deze verplichting vloeit al voort uit artikel 2.1.3.1, eerste lid, van het ontwerp. Het vierde lid van die bepaling kan bijgevolg vervallen, zoals trouwens werd bevestigd door de gemachtigde.

Artikel 2.1.4.1

20. Gevraagd naar de draagwijdte en de bedoeling van de zinsnede “als er een dwingende verwerving bestaat van een zone””, in artikel 2.1.4.1, eerste lid, antwoordde de gemachtigde:

> “Dit is een verduidelijking van artikel 2.1.67 van het decreet waar vermeld staat dat de wijziging van de eigendoms- of gebruikstoestand vereist is. Met het toekennen van deze vergoedingen wordt getracht om gronden versneld vrij te krijgen op een zeer specifieke locatie, dit in tegenstelling met projecten waar meer tijd en ruimte is en in der minne kan verworven worden.”

Deze verduidelijking wordt bij voorkeur ook opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Artikel 2.1.4.3

21. In artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, wordt het volgende bepaald:

“De maximale bedragen voor de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing voldoen aan de communautaire regelgeving voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing.”

Het is niet duidelijk welke “communautaire regelgeving” precies wordt bedoeld. De gemachtigde deelde in dat verband het volgende mee:

> “De regeling voor bedrijfsverplaatsing werd uitgewerkt conform de vrijstellingsverordening: verordening (EG) nr 1857/2006 van de Commissie (artikel 6) betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001.”

Rekening houdend met deze toelichting kan worden overwogen om, ter wille van de duidelijkheid, de woorden “de communautaire regelgeving voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing”, in artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, te vervangen door een expliciete verwijzing naar de door de gemachtigde aangegeven bepaling van de betrokken EU-verordening. Een andere werkwijze kan erin bestaan om in artikel 2.1.4.3, § 1, tweede lid, op een meer algemene wijze te refereren aan de “Uniale regeling voor de vrijstelling van de aanmeldingsverplichting in het kader van de staatssteunregeling voor de verplaatsing van landbouwbedrijfsgebouwen in het algemeen belang”, waarbij dan in het verslag aan de Vlaamse Regering zou kunnen worden verduidelijkt dat dit thans geregeld wordt in het door de gemachtigde vermelde artikel 6 van de verordening (EG) nr. 1857/2006.

22. In artikel 2.1.4.3, § 4, tweede lid, wordt melding gemaakt van een aantal begrippen, zoals “leefbaarheidsdrempel van het referte-inkomen” en “gewestelijk vergelijkbaar inkomen”, waarvan de draagwijdte niet duidelijk is en evenmin blijkt in welke andere normatieve teksten deze begrippen gebeurlijk worden omschreven. De gemachtigde deelde wat dat betreft het volgende mee:

> “Het leefbaarheidscriterium werd overgenomen uit de VLIF-reglementering met betrekking tot de toekenning van landbouwinvesteringssteun.
>
> Leefbaarheid wordt beoordeeld onder vorm van ‘levensvatbaarheid’.
>
> Het criterium wordt gebruikt om te waarborgen dat het injecteren van overheidsgeld gebeurt in landbouwbedrijven waarin deze investering maatschappelijk verantwoord kan worden.
>
> De grens ligt lager dan het gewestelijk vergelijkbaar inkomen omdat die inkomsensnorm voor de landbouwsector als te hoog wordt ingeschat, waardoor te weinig bedrijven voor investeringssteun in aanmerking zouden komen.
>
> Het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) hanteert het referentie-inkomen als criterium voor levensvatbaarheid.
>
> Dat referentie inkomen is vastgelegd als twee derde van het gewestelijk vergelijkbaar inkomen.”

De begrippen “leefbaarheidsdrempel van het referte-inkomen” en “gewestelijk vergelijkbaar inkomen” zouden ofwel in de tekst van het ontwerp met een voldoende nauwkeurigheid moeten worden omschreven, dan wel zouden erin de precieze decretale of reglementaire bepalingen moeten worden vermeld waarin de betrokken begrippen al worden omschreven.

Eenzelfde opmerking kan worden gemaakt bij de artikelen 2.1.4.6, § 4, tweede lid, 2.1.4.9, § 4, tweede lid, en 2.1.4.12, § 3, derde lid.

23. In artikel 2.1.4.3, § 5, wordt bepaald dat de vergoeding voor vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de eventuele bijbehorende aankoop alleen van toepassing is op “onroerende goederen in het Vlaamse Gewest”.

Zoals artikel 2.1.4.3, § 5, is geredigeerd ontvangen bedrijven slechts een vergoeding in de mate de onroerende goederen die zij gebruiken in het Vlaamse Gewest zijn gelegen en impliceert die bepaling dat zij voor de bedrijfsgedeelten die niet op het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn gesitueerd, geen vergoeding kunnen ontvangen. Vraag is of dergelijke bepaling in de lijn ligt van de vergoedingsregeling die is uitgewerkt in de artikelen 2.1.69 en volgende van het decreet van 28 maart 2014 waarin weliswaar wordt gerefereerd aan het verlies van het “gebruik” van onroerende goederen, maar daarbij niet expliciet melding wordt gemaakt van het vereiste volgens hetwelk de betrokken onroerende goederen in het Vlaamse Gewest moeten zijn gesitueerd. Daarenboven kunnen vragen rijzen op het vlak van de verenigbaarheid van de betrokken bepaling met het principe inzake vrijheid van vestiging, zoals vervat in artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Zo zal een bedrijf met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest, maar met uitsluitend onroerende goederen die buiten het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn gesitueerd, niet voor enige vergoeding in aanmerking komen. De steller van het ontwerp doet er met andere woorden goed aan om het bepaalde in artikel 2.1.4.3, § 5, vanuit die optiek aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen. Deze suggestie geldt ook ten aanzien van de artikelen 2.1.4.9, § 5, en 2.1.4.12, § 5.

Artikel 2.1.4.4

24. De gemachtigde stelt voor om, naar analogie van artikel 2.1.72, derde lid, van het decreet van 28 maart 2014, in artikel 2.1.4.4, § 4, eerste lid, van het ontwerp, te schrijven "..., beslist de landcommissie in overleg met de entiteit die de vergoeding voor de vrijwillige bedrijfsverplaatsing en de eventuele bijhorende aankoopprijs verschuldigd is, voor welke onderdelen ...". Er kan worden ingestemd met het door de gemachtigde geformuleerde tekstvoorstel. Een gelijkaardige aanpassing moet dan wel worden doorgevoerd in de artikelen 2.1.4.7, § 4, eerste lid, en 2.1.4.10, § 4, eerste lid.

Artikel 2.1.4.8

25. In artikel 2.1.4.8, § 3, wordt melding gemaakt van het "jaarlijks bruto saldo" en "een door de overheid erkend bedrijfseconomische boekhouding". Gevraagd naar de draagwijdte van deze beide begrippen verduidelijkte de gemachtigde:

> "Het jaarlijks bruto saldo wordt bepaald door de Afdeling Monitoring en Studie van het Departement Landbouw en Visserij op basis van een boekhoudkundig netwerk. Dit bruto saldo is een Europees begrip waarmee genomen maatregelen in het kader van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid geëvalueerd worden.
>
> Een door de overheid erkende bedrijfseconomische boekhouding is een boekhouding die ook kan ingediend worden bij de fiscale aangifte. Het betreft een boekhouding die gevoerd wordt volgens wettelijk bepaalde normen. Het zijn erkende accountants of belastingsconsulenten die hierop toezien."

Ook de twee voornoemde begrippen zouden ofwel in de tekst van het ontwerp met een voldoende nauwkeurigheid moeten worden omschreven, dan wel zouden erin de precieze decretale of reglementaire bepalingen moeten worden vermeld waarin de betrokken begrippen al worden omschreven.

Artikel 2.1.4.9

26. In artikel 2.1.4.9, § 3, eerste lid, 3°, a) en b), wordt melding gemaakt van de volgende voorwaarden in hoofde van de aanvrager:

"a) hij draagt minimaal 25% van de totale bedrijfsoppervlakte over, waarbij hij maximaal een vijfde van de overgedragen grond terugvraagt;

b) hij draagt minimaal 25% van de totale bedrijfsoppervlakte over waarbij hij maximaal een tiende van de overgedragen grond terugvraagt".

De gemachtigde deelde in verband met de aangehaalde bepalingen het volgende mee:

> "Voorstel: verduidelijking door wijziging van artikel 2.1.4.9, § 3, 3°, a als volgt 'hij doet afstand van het gebruik van minimaal 25% van de totale bedrijfsoppervlakte gelegen op welbepaalde locatie, waarbij hij maximaal een vijfde van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt op een andere locatie'; en artikel 2.1.4.9, § 3, 3°, b als

volgt ‘hij doet afstand van het gebruik van minimaal 25% van de totale bedrijfsoppervlakte gelegen op welbepaalde locatie, waarbij hij maximaal een tiende van de afgestane gebruiksoppervlakte terugvraagt op een andere locatie’.”

Met dat voorstel kan worden ingestemd, mits in dat geval ook artikel 2.1.4.11, § 3, tweede en vierde lid, in overeenkomstige zin wordt aangepast.

Artikel 3.3.1.6

27. In artikel 3.3.1.6, eerste lid, wordt bepaald dat besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan door het agentschap worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* als de inzet van de in het lid opgesomde instrumenten mogelijk wordt gemaakt. De vraag rijst waarom enkel de in dat lid bedoelde besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en of er ten aanzien van de andere besluiten in een vorm van bekendmaking wordt voorzien. De gemachtigde antwoordde in dat verband:

“Als het landinrichtingsplan zelf dwingende rechtsgevolgen heeft voor de burger, is een bekendmaking verplicht (dus in de 4 opgesomde gevallen).

Een eventueel onteigeningsbesluit die genomen wordt in het kader van landinrichting dient afzonderlijk bekendgemaakt te worden in het Belgisch Staatsblad.

Voor de andere besluiten tot vaststelling van landinrichtingsplannen is er geen publicatie in het Belgisch Staatsblad verplicht. Bekendmaking zal gebeuren op websites, in publicaties,…”

Wat het landinrichtingsplan zelf betreft, werd er door de gemachtigde op gewezen dat dergelijk plan een complex document is dat weliswaar ter inzage ligt, maar dat moeilijk leesbaar en publiceerbaar is in het *Belgisch Staatsblad* en dat enkel de dwingende instrumenten op een actieve wijze worden gepubliceerd.

Wat de bekendmaking van de besluiten tot vaststelling van de landinrichtingsplannen betreft, dient uiteraard het bepaalde in artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ met betrekking tot de bekendmaking en de inwerkingtreding van besluiten te worden nagekomen. Daarenboven moet erop worden gewezen dat de informatie die is opgenomen in de landinrichtingsplannen milieu-informatie is in de zin van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’, zodat de in dat decreet vervatte bepalingen inzake de passieve en de actieve openbaarheid gelden ten aanzien van deze plannen. Daarnaast is er ook nog artikel 5.3. van het Verdrag van Aarhus[7] dat stelt dat elke Partij waarborgt dat milieu-informatie in toenemende mate beschikbaar wordt gesteld in elektronische gegevensbestanden via openbare telecommunicatie-netwerken die gemakkelijk toegankelijk zijn voor het publiek[8].

[7] Verdrag van 25 juni 1998 ‘betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden’.

[8] In deze vorm toegankelijke informatie dient overeenkomstig artikel 5.3, c), van het betrokken verdrag onder meer te omvatten “indien van toepassing, beleid, plannen en programma’s over of verband houdend met het milieu en milieu-akkoorden”.

Rekening houdend met wat voorafgaat dient de steller van het ontwerp erop toe te zien dat voldoende nauwkeurig wordt aangegeven in het ontwerp waar de landinrichtingsplannen moeten worden bekendgemaakt en op welke wijze deze kunnen worden geconsulteerd. Deze opmerking kan ook worden gemaakt bij sommige andere bepalingen van het ontwerp, zoals bij de artikelen 4.2.1.6, § 2, 4.2.2.6, § 2, en 4.2.3.6, § 2, die betrekking hebben op de bekendmaking van besluiten tot vaststelling van de inrichtingsnota.

28. In artikel 3.3.1.6, tweede lid, worden de gegevens opgesomd die het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan ten minste moet bevatten. In artikel 3.3.1.6, tweede lid, 1°, wordt vermeld:

"als herverkaveling uit kracht van wet als instrument is opgenomen in het landinrichtingsplan: de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten, vermeld in artikel 2.1.36 van het decreet van (datum), met aanduiding van het gebied waar die bepaling geldt".

De vraag rijst of uit deze bepaling voldoende duidelijk valt af te leiden op welke wijze het erin beoogde gebied valt af te bakenen en of daartoe bijvoorbeeld niet een verwijzing naar de kadastrale gegevens nuttig zou zijn. De gemachtigde verduidelijkte in dat verband:

> "Door het feit dat de bekendmaking van de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten binnen de herverkaveling uit kracht van wet nodig is (omwille van de dwingende rechtsgevolgen voor de burger) moet uiteraard ook het gebied waarvoor die bepaling geldt bekendgemaakt worden. Dat gebied wordt het best bekendgemaakt op dezelfde manier als het recht van voorkoop.
>
> Vandaar het voorstel om punt 1 te wijzigen naar analogie met punt 2 (recht van voorkoop) en 'het gebied' te vervangen door 'de kadastrale gegevens van de percelen':
> ' 1° als herverkaveling uit kracht van wet als instrument is opgenomen in het landinrichtingsplan: de bepaling over de duur van jachtovereenkomsten, vermeld in artikel 2.1.36 van het decreet van (datum), met aanduiding van de kadastrale gegevens van de percelen waar die bepaling geldt.'"

Met deze suggestie kan worden ingestemd, mits ook het bepaalde in de artikelen 4.2.1.6, § 2, tweede lid, 1°, 4.2.2.6, § 2, tweede lid, 1°, en 4.2.3.6, § 2, tweede lid, 1°, in dezelfde zin wordt aangepast.

29. In artikel 3.3.1.6, derde lid, wordt bepaald dat het landinrichtingsplan in werking treedt veertien dagen na de bekendmaking van het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan. Uit artikel 3.3.1.6, eerste lid, valt af te leiden dat niet alle besluiten tot vaststelling van het landinrichtingsplan moeten worden bekendgemaakt. Vraag is derhalve op welke wijze de inwerkingtreding van landinrichtingsplannen is geregeld waarvan het vaststellingsbesluit niet moet worden bekendgemaakt.[9] Een gelijkaardige vraag kan worden opgeworpen ten aanzien van artikel 4.2.1.6, § 2, derde lid, dat betrekking heeft op de inwerkingtreding van de inrichtingsnota.

[9] Deze vraag blijft ook na het antwoord van de gemachtigde relevant, waar die meedeelde dat "een vaststelling van inwerkingtreding [...] enkel noodzakelijk [is] als het landinrichtingsplan zelf dwingende rechtsgevolgen voor de burger creëert".

Artikel 3.3.1.7

30. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe wordt gegarandeerd dat inzage in het landinrichtingsplan mogelijk is vanaf de dag dat het besluit tot vaststelling van het betrokken landinrichtingsplan in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt. Vraag is ook of het agentschap dit plan bijvoorbeeld niet dient te bezorgen aan de gemeenten vooraleer het besluit tot vaststelling van dat plan wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Uit artikel 3.3.1.7., tweede lid, lijkt immers te moeten worden afgeleid dat inzage in het landinrichtingsplan en in het besluit tot vaststelling ervan enkel mogelijk is bij de betrokken gemeenten.

De gemachtigde antwoordde:

> "Voorstel: verduidelijking door toevoeging in artikel 3.3.1.7 van het onderstreepte deel: Het agentschap bezorgt het landinrichtingsplan en het besluit tot vaststelling van het landinrichtingsplan, voorafgaandelijk aan de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, aan:".

Dit voorstel kan worden bijgetreden, zij het dat ook de redactie van de artikelen 4.2.1.6, § 3, 4.2.2.6, § 3, en 4.2.3.6, § 3, in dezelfde zin moet worden aangevuld.

Artikel 3.4.2.5

31. In artikel 3.4.2.5, tweede lid, wordt bepaald dat, als de activiteit inhoudelijk wordt aangepast met het oog op het verkrijgen van de vergunning, de subsidieberekening daaraan kan worden aangepast en dat de al aangerekende subsidie naargelang het geval kan worden verminderd of vermeerderd. Vraag is of dergelijke inhoudelijke aanpassing niet tevens zal leiden tot een wijziging van de subsidiebeslissing[10], wat de erin vermelde aard, het gebruik en de omvang van de subsidie betreft, en tot gevolg zal hebben dat de subsidie in voorkomend geval niet meer zal worden aangewend voor de doeleinden waarvoor deze initieel is verleend, zoals dat nochtans wordt voorgeschreven door artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 mei 2003[11]. In dat geval zullen reeds uitgekeerde subsidies moeten worden terugbetaald. De redactie van artikel 3.4.2.5, tweede lid, zou, rekening houdend hiermee, moeten worden aangepast.

Artikel 3.4.3.3

32. Teneinde de regeling inzake de controle op de naleving van de subsidievoorwaarden in artikel 3.4.3.3, tweede lid, in overeenstemming te brengen met de bepalingen waarin de reeds genoemde wet van 16 mei 2003 op dat vlak voorziet, wordt door de gemachtigde voorgesteld om aan het einde van het betrokken lid te schrijven "die bestemd zijn voor privé-activiteiten" in plaats van "die bestemd zijn voor privé- of bedrijfsactiviteiten". Met dat voorstel kan worden ingestemd.

---

[10] In artikel 3.4.2.5, tweede lid, van het ontwerp wordt uitsluitend melding gemaakt van de "subsidieberekening".

[11] Wet van 16 mei 2003 'tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof'.

Artikel 4.2.1.6

33. Aan het einde van artikel 4.2.1.6, § 2, derde lid, is niet duidelijk welke de betekenis is van de woorden “, indien van toepassing”. Zoals de gemachtigde heeft beaamd, verdient het aanbeveling om die woorden te schrappen.

Artikel 4.2.2.6

34. Naar analogie van hetgeen in artikel 3.3.1.7, tweede lid, wordt bepaald, vervolledige men artikel 4.2.2.6, § 3, met een lid waarin wordt bepaald dat de inrichtingsnota en het besluit tot vaststelling van de inrichtingsnota kunnen worden ingezien bij elke gemeente waarop de inrichtingsnota betrekking heeft. De gemachtigde treedt dit voorstel bij.

Artikel 4.2.3.4

35. In artikel 4.2.1, vierde lid, van het decreet van 28 maart 2014 wordt bepaald dat, als het een inrichtingsnota betreft die door het provinciebestuur of het gemeentebestuur wordt vastgesteld, die vaststelling pas mogelijk is nadat ze is goedgekeurd door het agentschap. In artikel 4.2.3.4, tweede lid, van het ontwerp, wordt evenwel bepaald dat “als binnen de termijn geen goedkeuring werd verleend, [...] aan de goedkeuringsvereiste [kan] worden voorbijgegaan”, hetgeen afwijkt van artikel 4.2.1, vierde lid, van het voornoemde decreet. De gemachtigde bevestigde dat artikel 4.2.3.4, tweede lid, van het ontwerp, maar ook artikel 4.2.2.4, tweede lid, zullen worden aangepast teneinde deze afwijking weg te werken.

Artikel 4.2.4.1

36. In artikel 4.2.4.1, § 4, van het ontwerp, wordt bepaald dat de initiatiefnemer instaat voor de financiering van de opmaak van de bijkomende studies. Aan de gemachtigde werd gevraagd hoe deze bepaling zich verhoudt tot wat nu reeds volgt uit artikel 4.2.8, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt: “Voorstel: paragraaf 4 schrappen wegens de herhaling met de bepaling uit het decreet”. Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 5.1.1.2

37. In artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014 worden de elementen opgesomd die de beheervisie onder meer moet bevatten. In artikel 5.1.1.2 van het ontwerp worden de gegevens vermeld die het besluit tot bepaling van de beheervisie ten minste dient te bevatten. Aan de gemachtigde werd gevraagd om te verduidelijken hoe artikel 5.1.1.2 van het ontwerp zich verhoudt tot het bepaalde in artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet, en of het de bedoeling is dat in het besluit tot bepaling van de beheervisie de elementen worden opgenomen die worden vermeld in zowel artikel 5.1.1.2 van het ontwerp, als in artikel 5.1.1, § 2, eerste lid, van het decreet. De gemachtigde antwoordde:

“Artikel 5.1.1.2 van het BVR is een aanvulling van de bepaling uit het landinrichtingsdecreet en beperkt zich tot wat bekendgemaakt wordt over de beheervisie.

Nee, minimaal de inhoud die in het BVR vermeld wordt, wordt opgenomen in het besluit. De inhoud opgenomen in de decreetsbepaling kan facultatief gepubliceerd worden.”

Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting valt af te leiden dat het in artikel 5.1.1.2, van het ontwerp, gaat om de elementen van de beheervisie welke moeten worden bekendgemaakt. Deze bedoeling zou op een meer expliciete en duidelijke wijze dienen te worden tot uitdrukking gebracht in de tekst van het ontwerp. In geen geval zou artikel 5.1.1.2 van het ontwerp erop kunnen neerkomen dat wordt voorbijgegaan aan de elementen welke de beheervisie overeenkomstig artikel 5.1.1., § 2, eerste lid, van het decreet van 28 maart 2014, onder meer moet omvatten.

In de mate het de bedoeling is om sommige elementen van de beheervisie niet te laten bekendmaken, wint daarenboven het vereiste inzake openbaarheid aan relevantie. Artikel 5.1.1.2, van het ontwerp, zou dan ook moeten worden aangevuld met een regeling op dat vlak, waarin onder meer wordt voorzien in de mogelijkheid van inzage van de beheervisie bij welbepaalde, in het ontwerp te vermelden instanties.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME